

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 480.—9 ΜΑΡΤΙΟΥ—1886. ΔΕΙΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΑ'—ΑΡΙΘ. 532

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΟΛΟΜΒΑ, διήγημα Προσπερου Μερμε. Μετάφρασις Ν. Γ. Π.

Η ΔΕΙΞΙΔΑΙΜΟΝΙΑ ΚΑΙ Η ΦΥΣΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΑΡΑΧΜΩΝ.

ΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΦΩΤΑΡΙΧΩΝ ἐν Μεσολογγίῳ ὑπὸ Ν. Χρ. Ἀποστολίδου.

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ παρὰ τοὺς ζῶφους.

Η ΓΡΑΙΑ (Ὀνειρον).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΣΤΗΛΗ

ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Ἀπεστάλησαν εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας τὰ ἐπόμενα χρηματικά ποσά: Ὑπὸ τοῦ δήμου Τριπόλεως δρ. 300, Κρανίων Κεφαλληνίας δρ. 1000, Πάρου δρ. 300· ὑπὸ τῆς ἐν Πετροπόλεϊ κυρίως Πολυμνίας· Σκαρμαγαγκᾶ δρ. 1000· ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς Τούλτσας λίραι ὀθωμανικαὶ 171· ὑπὸ τῆς ἐν Λιθερπούλῃ ἐπιτροπῆς λίραι Ἀγγλίας 446· ὑπὸ τῆς ἐν Βάρνῃ φράγκα 390 καὶ λίραι ὀθωμανικαὶ 55· ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς Βουραλιου λίραι ὀθωμανικαὶ 87· ὑπὸ τῆς ἐν Γαλαζίῳ ἐπιτροπῆς φρ. χρυσᾶ 15,745.10 καὶ 100 δρ· ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς Σμύρνης δρ. 12,964.15· ὑπὸ διαφόρων ἐν Λονδίῳ δρ. 248, ὑπὸ τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ κ. Χρυσοθελῶν δρ. 1000· ὑπὸ τῆς ἐν Αἰγίῳ ἐπιτροπῆς δρ. 1437. 45· ὑπὸ διαφόρων ἐν Βενετίᾳ δρ. 247.25· ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς Ἀνδρου δρ. 600· ὑπὸ τῆς ἐν Πάτρας ἐπιτροπῆς τῶν κυριῶν δρ. 3000· ὑπὸ διαφόρων ἐξ Ἀλσιτάτας φράγκα χρυσᾶ 300.

Ἐβήρισαν πιστώσεις ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ στρατοῦ τὰ δημοτικὰ συμβούλια Ἀρῆνης, Φερῶν, Ὀλύμπου, Σηπιάδος, Μακρινίτσας καὶ Λαρισῆς ἀνά δρ. 500· Βώλακος δρ. 200. Ἡ κοινότης Στυλίδος προσήνεγεν ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν δρ. 1500.

Οἱ ἐν Μετζίδιᾳ τῆς Δοβρουσσας εὐάριθμοι Ἕλληνες προσήνεγον ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἔθνους φρ. 1107.50.

Ἐν Τούρνῳ Μαγουρελλῶν ἐκ χοροῦ δοθέντος ὑπὲρ τοῦ ἐλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰσπράχθησαν ὑπὲρ τὰ 5500 φρ. Ἐν ἄλλῳ δὲ εἰσπράχθησαν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ 8117 δρ.

Ἐν Μανσουρά εἰσπράχθησαν ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ 2500 φρ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

Τὸ ἔγκριτον γερμανικὸν περιοδικὸν N.Philologische Rundschau δημοσιεύει σπουδαίαν βιβλιοκρισίαν περὶ τῶν γνωστικῶν Φιλολογικῶν Ἐποτυπώσεων τοῦ κ. Θερεσιανού, γεγραμμένην ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Sitzler, καὶ ἄλλοτε λίαν ἐπιτυχῶς πραγματευθέντα ζητήματα σχετικὰ πρὸς τὴν μεσαιωνικὴν καὶ νεωτέραν ἑλληνικὴν φιλολογίαν.

Κατὰ τὸν γερμανὸν κριτικὸν ἢ πρώτην διατριβὴν τοῦ διαπρεποῦς ἡμῶν φιλολόγου (ἢ περὶ τῆς παραλλήλου πολιτικῆς

καὶ φιλολογικῆς ἀναπτύξεως τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων), « εἰ καὶ δὲν περιέχει ἐν πᾶσιν ὅλως καινὰ πράγματα, εἶνε οὐδὲν ἤττον λίαν καλῶς ἐξεργασμένη ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν καὶ τὴν κατάταξιν τῶν κυριωτάτων· καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς τῶν κυρίων ταύτων ἐπέφωον εἶνε ἐξαιρετός· ἐν πάσῃ συντομίᾳ ἢ διατριβῇ παρέχει ἐπιτυχῆ ἀνακεφαλαιώσιν ὅλης τῆς ἀναπτύξεως τῆς Ἑλλάδος, ἣν πᾶν διαφερόντως ἀνέγνωμεν. » Μετὰ συνοπτικῆν ἀνάλυσιν τῆς δευτέρας καὶ τρίτης διατριβῆς ὁ κ. Sitzler λέγει ἐν τέλει « Ἡ περὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ πραγματεία ἐμφαίνει τὴν πρὸς τὸν πρῶτον διδάσκαλον καὶ φίλον ἐνδόμυχον ἀγάπην καὶ εὐλάβειαν τοῦ συγγραφέως, πρὸς δὲ τούτοις διατρανοῖ μεθ' ὀπόσου ζήλου καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἀσχολεῖται οὗτος περὶ τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐπιστήμην. Ἡ πρὸς τὰ πονήματα τῶν ἀλλοδαπῶν σοφῶν γνώσις τοῦ συγγραφέως εἶνε ἀξία παντός ἐπαίνου. Ἰδιάζον θέλητρον τῆς βιβλιοῦ εἶνε ἡ γλαφυρὰ ἑλληνικὴ φράσις τοῦ κ. Θερεσιανού, ὅστις καὶ κατέχει τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν μετὰ σπανίας ἐγκρατείας. »

— Ἐδημοσιεύθη ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ὁ δεύτερος τόμος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τοῦ κ. Φιλαρέτου Βασιλείου ἀρχιμανδριτοῦ καὶ καθηγητοῦ τῆς θεολογίας ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ σχολῇ, ἣς ὁ πρῶτος τόμος εἴχεν ἐκδοθῆ κατὰ τὸ 1884. Ὁ παρὼν δεύτερος τόμος περιέχει τὴν μέσην ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν τὴν περιλαμβάνουσαν κατὰ τὸν συγγραφέα τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τοῦ 700 μ.Χ. μέχρι τοῦ 1453 ἤτοι μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐν τῷ μέρει τούτῳ ἐσπουδάσαν ὁ ἡμέτερος συγγραφεὺς κατ' ἀντίθεσιν περὶ τοὺς δυτικούς ἱστορικούς, οἵτινες παριστάνουσι τὴν ἐκκλησίαν ἡμῶν ὡς νεκρὴν ὑπάρξασαν τότε ἐντελῶς, νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι καὶ κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἡ ἀνατολικὴ ἐκκλησία ἔζη καὶ ἀνέπτυξεν ἀρκητὴν ἀκμὴν, ἢν καὶ δὲν εὐρίσκειτο ἐν τῷ χρυσῷ αἰῶνι αἰῶνος, ὅστις εἶναι ἡ ἐποχὴ τοῦ Γ', Δ' καὶ Β' αἰῶνος. Μετεχειρίσθη δὲ ἐκτός τοῦ ἄλλων πηγῶν καὶ βοηθημάτων, ἅτινα εἶχε καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τόμῳ ὑπ' ὄψιν, καὶ τοὺς συγχρόνους βυζαντινοὺς συγγραφεῖς, καὶ ἐκ τῶν ξένων ἱστορικών τὸν Σχραϊνε καὶ τὸν Κούρτζι, ὡς πρὸς δὲ τὴν ῥωσικὴν ἐκκλησίαν τὸν Ρώσσον Φιλάρετον Τζέρνικωφ. Εὐχόμεθα ὁ πεπαιδευμένος συγγραφεὺς νὰ ἐκδώσῃ ταχέως καὶ τὸν τρίτον τόμον, ὅστε νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἀξιόλογον καὶ σπουδαῖον ἔργον του. Τοιοῦτοτρόπως τότε θὰ ἔχωμεν ἐν τῇ γλώσσῃ ἡμῶν πλὴν τῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀ. Διομήδους Κυριακοῦ διτόμου πλήρους ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, τῆς ἐκδοθείσης ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ 1881, καὶ δευτέραν πλῆρη ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν, ἀμφοτέραις κατὰ τὰ νεώτερα βοηθήματα συντεταγμέναις, ἅτινα ἡ γερμανικὴ μάλιστα ἐπιστήμη παράγοι.

— Ἀπέθανε τὸν παρελθόντα μῆνα ἐν Βαλτιμόρῃ τῆς Ἀμερικῆς ὁ Charles D. Morris, καθηγητῆς τοῦ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ Πανεπιστημίου. Γεννηθεὶς ἐν Ἀγγλίᾳ ἐν ἔτει 1827, καὶ περατώσας τὰς σπουδὰς του ἐν Ὀξονίᾳ, μετέβη εἰς Ἀμερικὴν, ὅπου ἐπὶ τριακονταετίαν καὶ πλέον ἐδίδασκεν ὡς καθηγητῆς ἐν Πανεπιστημίοις. Ἐγκύψας ἰδίως εἰς τὴν σπουδὴν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας, συνέγραψε ἑΓραμματικὴν τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου καὶ ἐδημοσίευσεν πολλὰς φιλολογικὰς πραγματείας ἐν διαφόροις περιοδικῶις συγγράμμασιν· ἐσχάτως δὲ παρεσκευάζε κριτικὴν ἔκδοσιν τοῦ Θουκυδέου.

— Ἡ ἐν Κωνσταντινίᾳ φιλολογικὴ εἰταιρία ἀνέβηκεν εἰς τριμελὴ ἐπιτροπείαν νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα τῆς εἰσαγωγῆς κρείσσονος προφορᾶς τῆς λατινικῆς, συμφώνως πρὸς τὰ τελευταῖα πορίσματα τῆς γλωσσολογικῆς ἐπιστήμης. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπεράτωσε τὰς ἐργασίας της, προτείνουσα διαφόρους μεθόδους, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν περὶ τοῦ θέματος τούτου ἐρευνῶν τῶν Ἀγγλῶν Edwin Palmer, H. A. Munro καὶ A. J. Ellis (1873, 1874) καὶ τῶν Γερμανῶν E. Seelmann καὶ I. Müller, ὧν τὰ συγγράμματα ἐξεδόθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

— Διὰ διατάγματος τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως ὑπὸ ἡμερομηνίας 30 Ἰανουαρίου ε. ἔ. προκρίθη τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως προτεθῆ εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Πρακτικῇ Σχολῇ τῶν ἀνωτέρων σπουδῶν (Ecole pratique des Hautes Etudes) πέμπτον τμήμα κληθὲν τῶν ἡμε-

σχευτικῶν ἐπιστημῶν. Ἐν αὐτῷ θὰ γίνονται μαθήματα περὶ θρησκευτικῶν ἀντικειμένων παρὰ λογίων ἀνδρῶν κατὰ πνεῦμα ὅπως ἀνεξάρτητον καὶ αὐστηρῶς ἐπιστημονικῶν ἀνευ ἀρισμένης δογματικῆς χροιάς. Κατ' ἀρχὰς ἐγένετο σκέψις νὰ ἀνατεθῇ ἡ διεύθυνσις τοῦ τμήματος τούτου εἰς τὸν Ρενάν καὶ τὸν Χαβέτ, ὅστις ὡς γνωστὸν ἐν τῷ μεγάλῳ συγγράμματι αὐτοῦ «αἱ ἀρχαὶ τοῦ χριστιανισμοῦ» πραγματεύεται ὡς ὁ Ρενάν τὴν πρώτην ἱστορίαν τοῦ χριστιανισμοῦ ἐν τῷ πνεύματι τῆς τοληρανοτάτης ἀρνητικῆς κριτικῆς ἀκολουθῶν τὴν γερμανικὴν τυβιγγιανὴν σχολὴν τοῦ Βάουρ. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ρενάν καὶ ὁ Χαβέτ ἠρήθησαν νὰ ἀναλάβωσι τὴν διεύθυνσιν ταύτην ἵνα μὴ χαρακτηρισθῇ ἅπ' ἀρχῆς τὸ νέον τμήμα ὡς προτιθέμενον νὰ λάβῃ πολεμικὴν στάσιν περὶ τὰ χριστιανικὰ δόγματα.

Ἡδὴ ὠρίσθησαν οἱ μέλλοντες νὰ διδάξωσι κατὰ τὸ παρὸν ἔτος: ἦτοι ὁ Βερζάιν περὶ τῶν θρησκευτικῶν τῶν Ἰνδῶν, ὁ Λεφεβύρ περὶ τῆς θρησκείας τῆς Αἰγύπτου, ὁ Δὲ Ροσσὺ περὶ τῶν θρησκείων τῆς ἀπωτέτης ἀνατολῆς, ὁ Μωρίς Βερνὲς περὶ τῶν σημερινῶν θρησκείων, οἱ Χάρτινγ καὶ Δέρνθουρ περὶ τοῦ Ἰσλαμισμοῦ καὶ τῶν θρησκείων τῆς Ἀραβίας, ὁ Καρριέρ περὶ τῆς ἑβραϊκῆς γλώσσης, ὁ Χαβέτ περὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ χριστιανισμοῦ, ὁ Ἀλδέροτ Ρεβίλλ περὶ τῆς ἱστορίας τῶν δογμάτων, ὁ Σαβατιὲ καὶ ὁ Μασσέω περὶ τῆς χριστιανικῆς γραμματολογίας, ὁ Ἰωάννης Ρεβίλλ περὶ τῆς ἱστορίας τῆς χριστιανικῆς ἐκκλησίας καὶ ὁ Ἐσμάλιν περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ κανονικοῦ δικαίου. Μόνα τὰ δόγματα τῶν ἀναλαθόντων τὰ θρησκευτικὰ ταῦτα μαθήματα ἔρχονται νὰ δεῖξωσι τὴν σημασίαν αὐτῶν. Τὰ μαθήματα ἔμελλον νὰ ἀρχίσωσι τὴν 1 Μαρτίου ἐν τῇ Σορβῶνῃ. Ἡ ἔδρασις τοῦ τμήματος τούτου καὶ ἡ ἐλευθέρᾳ αὐτῇ θρησκευτικῇ διδασκαλίᾳ περὶ τῶν θρησκευτικῶν πραγμάτων ἤγειρε θερμὸν καὶ τὰς ἀποδοκιμασίας, ὡς ἦτο ἐπόμενον, πάντων τῶν αὐστηρῶν καθολικῶν καὶ διακρυτρωμένων. Καὶ τὸ «Σύμπαν» καὶ ὁ «Χριστιανισμὸς τοῦ 19» αἰῶνος ἔγραψαν κατὰ τὸν μεθυστικὸν τούτων, τούτων οὐκ οἱ φιλελεύθεροι χριστιανοὶ ἀμφοτέρων τῶν δογμάτων ἐπεκρότησαν εἰς τὴν ἐν ἐλευθέρῳ πνεύματι καλλιέργειαν τῶν θρησκευτικῶν ἐπιστημῶν. Ἡ «Θρησκευτικὴ πρόοδος» τοῦ Στρασβούργου ἐπήνεσε τὴν ἀπόρριψιν ταύτην τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως, καὶ ἐλπίζει, ὅτι ἡ μελέτη τῶν θρησκευτικῶν πραγμάτων καὶ ἡ περὶ αὐτῶν δημοσιὰ συζήτησις παρ' ἀνδρῶν ὁμολογουμένως σοφῶν δὲν δύναται εἰ μὴ νὰ ἐγείρῃ τὸ θρησκευτικὸν ἠνδιεφέρον τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κοινῶ καὶ ὅτι πιθανὸν μὲν αἱ προλήψεις καὶ αἱ περιορισμοὶ καὶ στεναὶ θρησκευτικαὶ ἰδέαι νὰ πολεμηθῶσιν, ὅτι ὅμως αἰωνίως ἀληθὲς ἐνυπάρχει ἐν τῇ θρησκείᾳ καὶ τῷ χριστιανισμῷ ἰδίως ἢ δὲν δύναται εἰ μὴ νὰ υποστηριχθῇ ὑπὸ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης, ἣτις ἀγαπᾷ καὶ ἀναζητεῖ τὴν ἀλήθειαν καὶ δὲν δύναται νὰ ἀντιστρατεύῃ κατὰ τῆς ἀληθείας.

— Ἡ Ρωσικὴ κυβέρνησις προτίθεται νὰ συστήσῃ ἴδιαν σχολὴν τῆς ἱατρικῆς, εἰς ἣν θὰ φοιτῶσι μόνον γυναῖκες.

— Ὁ Ἐρνέστος Ἐκστίν, ὁ συγγραφεὺς τῆς «Ἀφροδίτης» καὶ ἄλλων μυθιστορημάτων, ὃν αἱ ὑποθέσεις εἶναι εἰλημμένου ἐκ τοῦ βίου τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων, θὰ δημοσιεύσῃ κατὰ τὸν μῆνα τούτων νέον μυθιστορημα, τὴν *Βελιδίτταν*. Ταῦτο χρόνος μετὰ τοῦ προωπεύοντος θὰ δημοσιευθῶσι καὶ μεταφράσει αὐτοῦ εἰς ἀγγλικὴν, Ῥωσικὴν, δανικὴν, ἀλλανδικὴν, σουηδικὴν καὶ οὐγγρικὴν γλώσσαν.

— Ἀπεπατῶν ἡ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἀρξαμένη ἔκδοσις τοῦ μεγάλου Γεωγραφικοῦ καὶ ἀπογραφικοῦ λεξικοῦ τῆς Ῥωσικῆς αυτοκρατορίας. Ἡ ἐκδίδουσα τοῦτο Ῥωσικὴ γεωγραφικὴ ἑταιρεία προτίθεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ συμπληρώμα αὐτοῦ, περιλαμβάνον ἄρθρα ἀναφερόμενα εἰς τὰς χώρας τὰς προστεθεισὰς εἰς τὸ Ῥωσικὸν κράτος κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν, ἦτοι ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἐκδόσεως τῶν πρώτων τόμων τοῦ λεξικοῦ.

— Λήξαντες τοῦ προνομίου τῆς ἐκδόσεως τῶν ἔργων τοῦ ἐπιφανοῦς Γερμανοῦ ποιητοῦ Ἐρρίκου Ἄινε, διότι τὸν παρελθόντα μῆνα συνεπληρώθη τριακονταετία ἀπὸ τοῦ θανάτου του, ἀναγγέλλονται πολλὰ ἐκδόσεις τῶν Ἄπικτων αὐτοῦ εὐωνόταται. οἶαι καὶ αἱ τῶν ἄλλων κλασικῶν συγγραφέων τῆς Γερμανίας. Ταῦτο χρόνος δὲ δημοσιευθῆσεται καὶ ἔκτενης βιογραφία τοῦ ποιητοῦ ὑπὸ Rob. Pruells, συντεταγμένη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων πηγῶν.

— Πανηγυρικῶς ἐγένετο ἐν συνεδριάσει τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν ἡ ἔκθεσις τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐφαρμογῆς τῆς μεθόδου τοῦ Παστέρ πρὸς θεράπειαν τῆς λύσσης. Παρήταν ὁ πρωθυπουργός, πολλοὶ τῶν ἐν τέλει καὶ πληθὸς ἄλλο πικρῶν ἀκρατῶν. Ὁ ἐπιφανὴς ἐπιστήμων ἀνε-

κοίνωσεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, ὅτι κατὰ τοὺς τέσσαρας μῆνας, οἵτινες παρήλθον ἀπὸ τῆς πρώτης εἰς αὐτὴν ἀνακοίνωσας τῆς μεθόδου του, ἐφήρμισε ταύτην εἰς τριακοσίους ἐγδοήκοντα πέντε ἀσθενεῖς, ἐξ ὧν τριακοσίοι τεσσαράκοντα ἐνέα ἔθεραπεύθησαν ὀλοσχερῶς, τριακόνη πέντε δ' ἄλλων ὁ ἐμβολιασμὸς ἐγένετο πρὸ βραχυτάτου χρόνου, ὥστε δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀνακοινῶσιν ὅριστικόν τι καὶ βέβαιον περὶ τῆς κατεστάσεως τῆς νόσου αὐτῆν. Εἰς δὲ μόνον ἀπέθανον, ἐμβολιασθεῖς μετὰ παρέλευσιν 37 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ δόγηματος, ἀλλὰ καὶ τούτου ὁ θάνατος ἀπέδειξεν ὁ Παστέρ, ὅτι προήλθεν ἐκ τῆς μεταδοτικῆς αὐτῆς ὑπὸ τοῦ κυνὸς λύσσης, ἐπιτεταμένης οὐσίας καὶ ἀθεραπεύτου, καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ ἐμβολιασμοῦ. Οὗτω πλέον θεωρεῖται ἐπιστημονικῶς βεβαιωμένον, ὅτι ἐγκαίρως ἐπερχομένη εὐδοκίμα ἢ θεράπεια τῆς λύσσης, τῆς φοβερᾶς ἀσθενείας ἐξ ἧς ἀπέθανον θάνατον ὀδυνηρότατον κατὰ μέσον ὄρον 10 ἐπὶ 60 ἡμερῶν ἀπὸ τῶν λυσσάντων ζῴων. Ὁ Παστέρ προτείνει, καὶ ἡ Ἀκαδημία ἐνθουσιωδῶς ἀπέδεχθη νὰ ἐβρυθῇ ἐν Παρισίῳ θεράπειον ἴδιον πρὸς ἐμβολιασμὸν τῶν λυσσάντων.

— Τὸν προσεχῆ Ἰούλιον πανηγυρισθῆσεται ἐν Μονάχῳ ἡ ἑκατοστὴ ἐπέτειος τῆς γενήσεως τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου τοῦ Α', τοῦ πατρὸς τοῦ Ὀθωνος.

— Ἡ ἐβδόμη διεθνὴς σύνοδος τῶν Ἀσιανολόγων γενήσεται ἐν Βιέννῃ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον. Συνεστάθη δὲ ἤδη ἡ πρὸς ὀργάνωσιν αὐτοῦ ἐπιτροπεία, ἣτις δὲ κανονίσῃ τὸν τρόπον τῆς συμμετοχῆς εἰς αὐτὴν καὶ τὰς ἐργασίας τῆς συνόδου.

— Ἐν Βιέννῃ γενήσεται τὸν προσεχῆ μῆνα ἔκθεσις κτηνοτροφίας καὶ γεωργικῶν ὀργάνων καὶ μηχανῶν. — Ἡ Χονδουρὰ τῆς Ἀμερικῆς εὐρέθησαν πλουσιώτατα στρώματα χρυσοῦ, κατ' οὐδὲν ὑπολείπόμενα τῶν πρὸ τεσσαρακονταετίας περὶ τὸν Καλλιφορνίαν εὐρεθέντων. Τὰ χρυσορυχεῖα ταῦτα κεῖνται ἐν τῷ ἀνατολικῷ τμήματι τῆς Χονδουραίας δημοκρατίας, ἐν τῇ κοίτῃ καὶ πλησίον ποταμοῦ τίνος, οὗ τὸ βεῖθρον μεταωχρετῆθῃ νῦν, ὅπως εὐκολυνθῇ ἡ ἐξόρυξις τοῦ χρυσοῦ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευῆ, 7 Μαρτίου.

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ συνεκροτήθη τὴν παρελθούσῃ Τετάρτῃ μακρὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον, οὗ μετέσχον οἱ ἀντιστράτηγοι κκ. Σακουντζάκης καὶ Β. Πετμεζῆς, καὶ ὁ συνταγματάρχης κ. Μακρῆς, οἵτινες ἐξέθεσαν τὰ τῆς καταστάσεως τῶν ὑπ' αὐτοῦ στρατιωτικῶν σημείων.

— Πρὸ ἡμερῶν ἐγένετο δοκιμὴ τῶν ἐνταῦθα κατασκευασθέντων, κατ' ἀπομίμησιν δειγμάτων ἐκ Γαλλίας κομισθέντων, φωτοβόλων τηλεγράφων. Εἰς τούτων ἐστήθη κατὰ τὴν νύκτα ἐπὶ τοῦ Λυκαθητοῦ, ὁ δ' ἕτερος εἰς τινα παρὰ τὸν Ἀκροκόρινθον ὑψηλὸν λόφον. Τὰ πειράματα ἐπέτυχον πληρέστατα. Τὸ σύστημα τούτου τῶν διὰ σημείων ἐκ τῶν κινήσεων καὶ χρωμάτων τοῦ φωτὸς τηλεγράφων χρησιμεύει πρὸς συνεννόησιν ἐν κειρῷ νυκτὸς δύο ἀπομακρυσμένων ἀλλήλων στρατιωτικῶν σωμάτων.

— Ἀξιωματικοὶ διατελοῦντες ἐν ἀργίᾳ ἀνεκλήθησαν εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν.

— Παρεδόθη εἰς ἐπιτροπὴν ἐπὶ τούτῳ διορισθεῖσαν τὸ κατασκευασθῆν ἐν Φάρῳ παρὰ τὸν Βῶλον ὄχυρωμα, ἐφ' οὗ ἐτέθησαν πυροβόλα Κρούπ τῶν 13.

— Ἀποφασισθεῖσας, ὡς λέγεται, τῆς προμηθείας καὶ ἄλλου ὕλικου τοῦ στρατοῦ τῆς Ἡρᾶς καὶ τοῦ ναυτικοῦ, διετάθησαν αἱ ἐν Εὐρώπῃ διαμένουσαι εἰσεῖσι εἰδικαὶ ἐπιτροπαὶ νὰ μὴ ἐπανέλθωσι μέχρι νεωτέρας διαταγῆς.

— Ἐγκοιθεῖσα ἀρχετικὴ προσεχῶς ἡ κατασκευὴ τῆς ἀπὸ Γούλλας εἰς Ζάγκον στρατιωτικῆς ὁδοῦ ἐπίσης διετάθη ἡ μετὰ σπουδῆς ἀποπεράτωσις καὶ τῶν ἄλλων παρὰ τὰ σύνορα στρατιωτικῶν ὁδῶν καὶ ἡ ζεύξις γεφυρῶν.

— Ἠγγέλη ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ θάνατος τοῦ Ζαννῆ Στεφάνοβιτς Σκυλίτιν, τοῦ γησοῦ ὁμογενοῦς, ὅστις ἄδρῶς συνεισέφερεν ὑπὲρ τῆς παιδείας τοῦ ἔθνους, πλην τῶν ἄλλων αὐτοῦ γεννησιωριστῶν, καταθείς οὗ πρὸ πολλῶν ἐτῶν 400 χιλιάδας ἀρχαίων πρὸς διὰδουσιν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐν Μακεδονίᾳ.

— Γνωμοδοτήσι τοῦ Ἰκτροσυνεδρίου ἀπαγορεύθῃ ἡ ἐξ

Ὀδησοῦ εἰσαγωγῇ ἱππων, βεβαιωθέντος ὅτι ἐπικρατεῖ αὐτό-θι ἡ νόσος τύφος καὶ ἡ μάλια.

— Ἐκομισθήσαν ἐκ Γαλλίας διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν 500 περίπου σκηνὰ μετὰ πάντων τῶν ἐφοδίων, ἱκανὸς ἀριθμὸς ἀνιχνευτικῶν τοῦ ἐδάφους φωνῶν πρὸς χρῆσιν τοῦ ἱππικοῦ, 700 κιβώτια περιέχοντα στρατιωτικὰ εἶδη, καὶ 200 δόματα περιέχοντα ἱματισμῶν.

— Χίων πικνὴ κατέπεσον εἰς τὸ Πήλιον τῆς Θεσσαλίας, ἔνεκα δὲ τούτου διεκόπη ἡ συγκοινωνία εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα. Καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Θεσσαλίας, ἰδίως εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Καρδίτσας καὶ Τρικυκλῶν ἡ χίων ἔπεσον ἀφρονωτάτη.

Das Magazin für die Litteratur des In — und Auslandes.

Ἐβδομαδιαῖον περιοδικὸν σύγγραμμα τῆς παγκοσμίου φιλολογίας ἐκδιδόμενον ὑπὸ *H. Friedrichs*, παρὰ τῷ ἐν Λιψία Βασ. Βιβλιοπωλεῖῳ *W. Friedrichs*.

Τὸ περιοδικὸν τούτου σύγγραμμα, ἰδρυθὲν ἐν ἔτει 1832, ἔχον δὲ συνεργάτας ἐκ τῶν δοκιματώτων συγχρόνων συγγραφέων, εἶναι τὸ κυριώτατον ὄργανον τῆς ἐν Γερμανίᾳ νέας τροπῆς τῆς φιλολογίας, ἣτις ὁσμήραι προσκτάται σφαιραροῦς πιασώτας καὶ προμάχους. Ἐκ τῶν φιλολογίων τῶν ἄλλων ἰθὺν κατὰ προτιμῶν πραγματεύεται τὸ *Magazin* περὶ τῆς νεοελληνικῆς. Ἐν αὐτῷ δημοσιεύουσι τακτικῶς διακριθεὶς περὶ τῶν νεοελληνικῶν πραγμάτων ἢ κρίσει περὶ τῶν νεοελληνικῶν συγγραμμάτων γνώστη ἀριστοὶ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ γραμματολογίας, ἐν οἷς ὁ γνωστότατος μεταφραστὴς ἑλληνικῶν ποιημάτων καθηγητὴς κ. Αὐγουστος Βόλτς, ὁ γηραιὸς καθηγητὴς κ. Δαν. Σλάντερς, ὁ κ. Α. Ρ. Ραγκσβέρτς, ὁ καθηγητὴς κ. Ellissen κ.τ. κ.τ. Ἡ συνδρομὴ τοῦ περιοδικοῦ τούτου, ἄξιον πάσης συστάσεως εἰς τοὺς γνώσκοντες τὴν γερμανικὴν Ἑλλάδα, εἶναι μόνον φρ. χρυσῶν 10 καθ' ἔξαμηνίαν. Συνδρομηταὶ δ' ἐγγράφονται ἐν Γερμανίᾳ παρὰ τῷ ἐκδότη καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς βιβλιοπωλείοις καὶ τοῖς ταχυδρομικοῖς γραφεῖσι. Ἐνταῦθα δ' ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις *Wilberg*, καὶ *C. Beck*.

Παρὰ τῷ ἐν Λιψία βιβλιοπωλεῖῳ τοῦ *W. Friedrichs* εὐρίσκονται καὶ τὰ ἀρίστως δημοσιευθέντα ποιήματα (*Gedichte*) τοῦ ἐκδότη τοῦ *Magazin* περὶ ὧν εὐρηματώτα ἐδημοσιεύσαν κρίσει Γερμανοὶ καὶ ἔθνοι κριτικοί. Ὁ ποιητὴς τούτων εἶναι εἰς τῶν ἐπιφανεστάτων ἀντιπροσώπων τῆς νέας ποιητικῆς σχολῆς τῶν Γερμανῶν. Ἡ συλλογὴ αὐτῆ τῶν ποιημάτων, κομψότατα ἔσταχαιμένη, τιμᾶται δρ. χρ. 6.25.

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Α. Μ. Ὀδησσόν. Ταχυδρομικῶς ἔχετε ἐπιστολὴν μακρὰ καὶ ζητηθέντα βιβλία.—κ. Α. Σ. Βάρνην. Ἐνεργήσαμεν συμφωνίαν τῇ ἐπιστολῇ σας ἐπανελθῆθῃ δ' ἡ ἀποστολὴ πρὸς τὸν κ. Ν. Η. Σὰς γράφομεν καὶ ἰδιαίτερον.—*Αριελ*. Σύρον. Μετέφρασε ὁλοκλήρου τοῦ «Φόουστ» ἑλληνοιστὶ δὲν ἔχει δημοσιεύθῃ. Ὑπάρχει ὅμως τοιαύτη ἐτοιμὴ, γενομένη ἀπὸ τοῦ κ. Ἀριστ. Προβλεγιῶν, ὅστις προσεχῶς θέλει προβῆ εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἔργου.—κ. Β'. Κατὰ λάθος παρελήθη ἀκριβὲς εἶναι ἡ παρατήρησις ὅτι ὁ δέξορρυχος βροῦ οὐ μόνον ἐν τῇ Κασπίᾳ καὶ τῷ Εὐεῖνῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Μεσογείῳ.—κ. Ν. Κ. Βουκουρέστιον. Ἐνεργήσαμεν τὸν κ. Χ. Δ. Σ., ἀπεστείλαμεν δ' ὑμῖν καὶ τὰ ζητηθέντα βιβλία. Τὰς ἀποδείξεις λαμβάνετε ταχυδρομικῶς. Πλείστα εὐχαριστίας διὰ τὰς φιλικὰς προτιμὰς σας.—*Δυσφοροῦντε*. Ἐγετε δικαίον νὰ παραπονήσῃτε διὰ τὴν κκοσθήθειαν τῶν ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων, τῶν ἀσφαργισάντων, ὡς βεβαιοῖτε, τὰς ἐπιστολάς σας, ἀλλ' οὐχὶ καὶ νὰ θυμαίχητε τὴν ἐπιτηδεύουσαν αὐτῶν. Ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἀπεσπράχθησαν αὐταὶ εἶναι παλαιότατος καὶ γνωστότατος, διότι καὶ ὁ Λουκιανὸς ἀκόμη ποιεῖται μναῖαν αὐτοῦ «βελόνῃν πυρώσας, λέγει, τὸ ὑπὸ τὴν σπραγγίδα μέρος τοῦ κροῦ διατῆκον ἐξήρει καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆς ἐπικλιάνας τὸν κροῦ... βράδιος συνεκόλλα.» Καὶ εἰς τὸν τρόπον μόνον τούτων περιορφέται ὅλη ἡ ἐπιτηδεύουσα τῶν ἀθλίων ἐκείνων, ἀγνοοῦσαν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἄλλους δύο τρόπους, οὓς περιγράφει ὁμοίως ὁ Λουκιανός. Μεθ' ἄλην ὅμως τὴν ἐπιτηδεύουσαν αὐτῶν οὐδέποτε κατορθοῦσι νὰ

διατηρήσωσιν ἀλύμαντον τὴν σπραγγίδα· ὅθεν περιττὸν κρίνομεν νὰ σὰς ὑποδείξωμεν πῶς δύνασθε νὰ σωθῆτε τῆς ἐγκληματικῆς περιεργίας αὐτῶν. Τὸ ἀπλούστατον εἶναι νὰ τοὺς καταγγείλητε εἰς τὴν προϊσταμένην αὐτῶν ἀρχὴν ἢ ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν εισαγγελίαν. Ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ οἱ δυνάμενοι νὰ ἀναγνώσωσιν ἐσφαργισμένας ἐπιστολάς, χωρὶς νὰ θέλωσι τὰς σπραγγίδας. Τούτου δὲ κατορθοῦσι διὰ τοῦ λεγομένου κατόπτρου τῶν φῶν (ἐργαλεῖον εὐτυχῶς ἢ δυστυχῶς ἀγνωστοῦ ἐστὶ ἐν Ἑλλάδι, δι' οὗ οἱ ἐπιστήμονες παρατηροῦσι τὰ ἐν τοῖς φῶσι ἐμβρυαῖα) ὅν ἐν σκοτεινῷ μέρει κλείσωσιν ἐπὶ τέταρτον τῆς ὥρας τοὺς ὀφθαλμοὺς, παρατηροῦσι δὲ τὸ ἐργαλεῖον εἰς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου τὸν σφαιροῦ καὶ ἀναγνώσωσι τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἂν ἀκόμη εἶναι κεκαλυμμένη δι' ὀκτὼ φύλλων χροῦδου ἀγράφου χάρτου ἢ ἀνάγνωσις ὅμως εἶναι δυσχερὴς ὅταν καὶ αἱ τέσσαρες σελίδες τῆς ἐπιστολῆς εἶναι γραμμμέναι· ἀδύνατος δὲ ὅταν περιτυλισσεται αὐτὴ διὰ μέλανος χάρτου ἢ μάλλον διὰ φύλλων χάρτου γραμμμένων, διότι τότε τὰ γράμματα τοῦ περιτυλιγματος φαίνονται διὰ τοῦ κατόπτρου συμπελεγμένα μετὰ τῶν τῆς ἐπιστολῆς, ἀποτελοῦντα κωκεῶνα αὐτογράμμα.—κ. Α. Ν. Κ. Ροσθόβιον. Ἡ ἐπιτομή ἐλήθη, ἤρχισε δ' ἡ ἀποστολὴ πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς νεωστὶ ἐγγραφέντας. Σὰς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὴν εὐμενὴν ὑποστήριξιν.—κ. Κ. Π. Γαύριον. Δὲν ἐλήθη φαίνεται διὰ ἀτυχῶς παρεβιάσθη εἰς τὸ ταχυδρομείον.—κ. Β. Π. Β. Κυζωνίας. Ἐνεγράφομεν τὸν κ. Α. Ν. καὶ ἀπεστείλαμεν αὐτῷ τὰ ἦδη ἐκδοθέντα φυλλάδια.—Κυρίαν Α. Κ. Γ. Νιάπολιν, καὶ κκ. Β. Κ. Γ. Βενδοῖταν, Σ. Δ. Μῆλον, Σ. Γ. Βιελίτ, Π. Γ. Π. Ὀδησσόν, Π. Δ. Π. Δεμησσόν, Α. Μ. Καστελλάνου καὶ Α. Γ. Ζ. Βιτώλια. Ἐλήθησαν.—κ. Σ. Β. Βραϊλῶν. Ἡ πρὸς τὸν κ. Ι. Γ. ἀποστολὴ ἤρξατο. Πλείστα εὐχαριστίας διὰ τὰς φιλικὰς σας ἐνεργείας.—κ. Β. Α. Σ. Μεσολόγγιον. Ἀπεστάλησαν ἀντίτιμον αὐτῶν δρ. 1.40.—κ. Κ. Ν. Ζάκυνθον. Ἐλήθησαν ἐγκαίρως τὰ σταλένια φρ. 45 διὰ τοῦ κ. Ε. Ν., ὡς καὶ ἰδιαίτερος σὰς ἐνεγράφομεν. Τῆς Γραμματικῆς ἐξηνητήθησαν τὰ ἀντίτιμα πάντα, καὶ ἦδη γίνεται ἀνατύπωσις τοῦ βιβλίου.—κ. Α. Γ. Ζ. Βιτώλια. Ταχυδρομικῶς ἀπηνητήσαμεν—κ. Ι. Α. Βροσθίνιον, Δ. Χ. Κ. Καλάμος, Ν. Κ. Π. Κωνσταντινούπολιν, Δ. Θ. Τεργέστην καὶ Δ. Ν. Τ. Σύρον. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν.—κ. Α. Β. Κέρκυραν. Ἡ ἀποστολὴ ἐνεργεῖται τακτικώτατα, ὡς καὶ πρότερον.—κ. Θ. Δ. Σμύρνην. Προσέτεθη καὶ τὸ πέμπτον, συναπεστάλησαν δὲ καὶ τὰ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου.—Συριανῶν. Εὐρυστάτη καὶ κάλλιστα εἶναι τὰ προωρισμένα εἰς ὑπερωκεανίου πλοῦς. Τὸ ἐσχάτως ναυπηγηθὲν ἀμόπλιον «Γασκωνία» τῆς ὑπερωκεανίου ἐταιρείας ἔχει μῆκος 150 μέτρων, πλάτος 16 ἢ δύναμις τῆς μηχανῆς αὐτοῦ εἶναι 8000 ἱππων, δυναμὴν νὰ αὐξήθῃ κατὰ τὸν πλοῦν εἰς 8500 ἱππων. Περιλαμβάνει 232 ἐπιβάτας ἐν τῇ πρώτῃ θέσει, πλουσιώτατα ἐσκευασμένη καὶ 92 ἐν τῇ δευτέρᾳ· ὁ φωτισμὸς ἐν αὐτῷ γίνεται δι' ἡλεκτρικοῦ φωτὸς, ἡ δὲ θέρμανσις διὰ τοῦ ἀτμοῦ. Ἡ ὀλικὴ δαπάνη πρὸς κατασκευὴν αὐτοῦ ὑπερβαίνει τὰ 8 ἑκατομύρια δραχμῶν.—κ. Σ. Γ. Βιελίτ. Ἐνεγράφομεν ὑμᾶς καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν, ἣς τὰ ἐκδοθέντα φυλλάδια ἀπεστείλαμεν, καὶ ἐκ τῶν ζητηθέντων δελτίων τὰ εὐρεθέντα. Τὰ λοιπὰ εἰσὶν ἐξηνητημένα. Καὶ ἐκ τῶν 3 δὲ σημειωμένων βιβλίων οὐδὲν ἀτυχῶς ἤδηνηθημεν νὰ εὐρωμεν. Ἀνατύπωσις τῆς ἑλλην. μεταφράσεως τοῦ Κορανίου γενήσεται προσεχῶς ἐν τοῖς Κρατήμασι τοῦ κ. Α. Κωνσταντινίδου. Εἰς τὴν διάθεσιν ὡδῶν τερηδῶν ὑπόλοιπον ἔχον ἀποσταλέντων φρ. 9.50.—κ. Δ. Α. Δ. Ἀργαστόλιον. Ἡ ἀποστολὴ ἐγένετο καθ' ὃν τρόπον ἐνεγράφομεν ὑμῖν. Περιμένομεν ἀπάντησιν.—κ. Γ. Μ. Δ. Μάντασερ. Ἀπεστάλησαν. Ἀντίτιμον 2.10.—κ. Δ. Α. Κ. Πάτρας. Ἐκ τῶν Δελτίων τοῦ 1881 εἰσὶν ἐξηνητημένα 5 ἢ 6. Ἄν ἐπιβυμετὰς, δύναμεθα νὰ σὰς ἀπεστείλωμεν τὰ ὑπάρχοντα ἀντὶ λεπτῶν 10 ἑκατοντῶν τῶν σταλένων 3 φύλλων τὸ ἀντίτιμον εἶναι δρ. 1.05.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1

Μὲ κεραλὴν μὲ πίνεις
Ἀκέρυλλον μὲ ψήνεις.

2

Ἐν τινι οἰκογενεῖᾳ ἑκάτερος τῶν συζύγων ἔχει τρία τέκνα, δηλαδὴ ὁ σύζυγος ἔχει δύο ἄρρενα καὶ ἓν κοράσιον, ἡ δὲ σύζυγος δύο κοράσια καὶ ἓν ἄρρεν. Ἄλλ' ὅταν ὁ σύζυγος

